

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med statsrådets beslut
upphävs i statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1330/2002) 5–7 §, sådana de lyder, 5 och 7 § i förordning 1417/2006 och 6 § i förordning 1156/2017, och
ändras rubriken för 2 kap. samt 4 §, av dem 4 § sådan den lyder i förordning 1276/2013, som följer:

2 kap.

Periodisering av ekonomiska förmåner

4 §

Fastställande av den dagslön som används vid periodisering

Dagslönen för det senaste anställningsförhållandet fastställs genom att lönen för anställningsförhållandet divideras med antalet arbetsdagar som ingår i anställningsförhållandet. När dagslönen fastställs anses det i en kalendervecka ingå fem arbetsdagar och i en kalendermånad 21,5 arbetsdagar. Som arbetsdagar räknas dock inte sådana dagar när en person har varit frånvarande från arbetet till följd av ett sådant avbrott i arbetet som beror på arbetsgivaren eller på grund av något sådant godtagbart skäl som avses i 5 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och personen har varit utan lön för denna tid.

Om det senaste anställningsförhållandet har varat över 12 månader, fastställs dagslönen för minst den tid som motsvarar arbetsvillkoret.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2024.

På löntagares arbetsvillkor som uppfyllts före den 2 september 2024 och på fastställande av beloppet av inkomstrelaterad dagpenning som grundar sig på arbetsvillkoret tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna förordning.

Helsingfors den 28 december 2023

Arbetsminister Arto Satonen

Konsultativ tjänsteman Eva Ojala